

Rūpes par veselību — arī pacienta rokās!

8. janvāris 2008, 19:13

SIA "Krāslavas slimnīca" ir otrs lielākais darba devējs mūsu pilsētā, tajā strādā 275 cilvēki. Gadiem ilgi slimnīcu vada Aleksandrs Jevtušoks (pērnā gada 15. decembrī viņam apritēja 30 gadu jubileja slimnīcas galvenā ārsta amatā, bet vispār Krāslavas slimnīcā dakteris strādā kopš 1976. gada 1. augusta). Jau 15 gadus kā galvenā ārsta vietnieks viņam palīdz Juris Juškevičs, kurš darba gaitas rajona slimnīcā uzsāka 1983. gada 1. augustā. Gadu mijas lielajā aizņemtībā abi kungi tomēr atrada laiku "Ezerzemes" žurnālistam, lai sniegtu jau tradicionālo interviju un atbildētu uz mūsu lasītāju rosinātiem jautājumiem.

— Spriežot pēc darbinieku skaita, Krāslavas slimnīca ir liels komplekss — no kā tas īsti sastāv?

A.J.: "Pati slimnīca ir paviljona tipa un sastāv no daudzām ēkām, kas ir tās trūkums: daudz jumtu, daudz ieeju, lieli siltuma zudumi un citas problēmas. Tādu kompleksu daudz dārgāk uzturēt nekā vienu ēku. Piemēram, jumta platība mūsu slimnīcai ar 120 gultasvietām, ambulatoro nodaļu un neatliekamās palīdzības nodaļu ir lielāka nekā Daugavpils reģionālai slimnīcai, kurā ir 800 gultasvietas.

Tātad mums ir ambulatorā nodaļa (vecais nosaukums — poliklīnika) un terapijas nodaļa, ārstnieciskais korpus (ķirurgija, bērnu nodaļa, ginekoloģija, dzemdību nodaļa, intensīvā un reanimācijas nodaļa, operāciju bloks un uzņemšanas nodaļa, kā arī citi kabineti, piemēram, rentgena). Administratīvā daļa kopā ar neatliekamo medicīnisko palīdzību izvietojusies bijušajā terapijas ēkā. Mums ir katlu māja, blakus vienā korpusā atrodas veļas mazgātava un virtuves bloks, tālāk ir morgs, blakus tam — divstāvu ēka (bijusī asins izmeklējumu laboratorija), kuru vairs neekspluatē slimnīca: šīs ēkas pirmajā stāvā tagad atrodas publiskā veļas mazgātavas telpa, bet otro stāvu esam izīrējuši mežniecībai. Tālāk atrodas garāžas un saimnieciskās daļas angāri, kur ir izvietots dispečerdienests un saimnieciskās daļas vadītāja kabinets, darbnīcas, kurās tiek veikti metināšanas un citi remontdarbi, strādā galdnieki, aparatūras uzturēšanas darbinieki. Turpat blakus ir mūsu bakterioloģiskā laboratorija, kas agrāk bija sanitāri - epidemioloģiskās stacijas struktūrvienība. Ir publiskā novada pirts, kuru uzbūvējām kopā ar Krāslavas novada domi, bet tā ir slimnīcas ēka, kuru uzturam. Vēl ir dažas citas palīgēkas. Blakus slimnīcas kompleksam atrodas pilsētas mājas, kuras mēs apkalpojam, nodrošinām mājām apkuri, karsto ūdeni."

J.J.: "Ņemot vērā nepietiekamo gultas dienas finansējumu, jo valstij nav naudas, lai finansētu katru diagnozi atbilstoši izmaksai, esam spiesti nodarboties ar papildus saimniecisko darbību. Daži slimnīcai varbūt netipisko struktūrvienību pakalpojumi dod mums kaut kādu peļņu, lai nosegtu to, ko neiedod valsts. Ne vienmēr, ārstējot pacientu, var iekļauties Ls 26,70, kas ir valsts apmaksātā gultas dienas vērtība 2007.g. Jāmeklē savas rezerves, lai sniegtu palīdzību."

— Pansionāts "Priedes"?

A.J.: "Pansionāts ir atsevišķa struktūrvienība ar divām ēkām: māja pie lielceļa un Līvānu māja dziļāk slimnīcas teritorijā. Pansionāts šeit ir izvietots ekonomisku apsvērumu dēļ: to apkalpo mūsu veļas māja, mūsu katlu māja, pārtikas bloks un saimnieciskā daļa. Tas viennozīmīgi ir lētāk, nekā izvietot pansionātu Augstkalnē, Ezerkalnā, Kalniešos vai citur."

— Kādi ir slimnīcas pērnā gada galvenie un svarīgākie sasniegumi?

A.J.: "Pats galvenais — stabils kolektīvs, kurā visi strādā saskanīgā tandēmā: ārsti, medmāsas un jaunākais medicīnas personāls, kā arī citi darbinieki, kuri visu gadu normāli izpilda savus pienākumus. Nenoniecinošs nevienu darbarūķi, gribu uzsvērt, ka galvenie cilvēki šodien medicīnā ir ārsti un medmāsas — šie kadri ir mūsu zelta fonds. Ir prieks, ka gada laikā mēs nepazaudējam nevienu ārstu un medmāsu. Ja ir kadri, kas stabili strādā komandā, tad varam risināt ne tikai ikdienas jautājumus, strādājot kā ugunsdzēsēji, bet domāt par attīstību, plānot nākotni. Diemžēl jauna papildinājuma nav, esam pēdējie mohikāņi. Augstskola gadā sagatavo aptuveni 50 ārstus uz visu valsti, savā laikā bija 300."

— Bet ir dzirdēts arī tāds viedoklis, ka mediķu it kā esot par daudz un vairāk nevajag?

J.J.: "Tā ir nepareiza politika, par kuru savā laikā iestājās atsevišķi politiķi. Katram cilvēkam jāstrādā astoņas stundas dienā piecu dienu darba nedēļu. Valstī ārstiem šis rādītājs ir robežās 1,45—1,7 slodzes, pie mums faktiski — 1,5—2 slodzes. Ārstnieciskajā personālā nav neviena cilvēka, kurš strādātu vienu slodzi. Tas ir sakarā ar kadru trūkumu, bet otrs būtisks iemesls ir zemās darba algas. Katram jāuztur ģimene un jāpilnveido zināšanas. Ja būtu pietiekami kadru un laba alga, jebkurš labprātāk strādātu vienu slodzi, izmantotu brīvdienas un normāli atpūstos. Tas, ka mediķi strādā daudz, nav normāla situācija, bet tādējādi atrisinās kadru trūkuma problēma. Ja paraugāmies uz ārstu un vidējā personāla noslogojumu ārzemēs — arī esam stipri atpalikuši: nevar būt viena māsa uz 25 slimniekiem, ko mēs rēķinām kā normu. Tas nav normāli."

— Pārslodze un nogurums iet roku rokā. Vai ir bijušas sūdzības par slimnīcas ārstiem?

J.J.: "2006. gadā nebija nevienas. 2007. gadā pavasarī bija "melnā josla" — kontrolējošās institūcijās tika oficiāli iesniegtas trīs sūdzības. Tās izskatīja medicīniskās aprūpes un darbaspējas ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcija (MADEKKI). Tās bija sarežģītas klīniskas situācijas, ļoti strīdīgas, bet neviens gadījums nebija krimināla rakstura. Viss beidzās ar brīdinājumiem un aizrādījumiem par taktiku, kā ārstēt slimnieku."

Vēl mums ir situācijas, kad cilvēki mutiski izsaka neapmierinātību par mediķu darbu administrācijai. Sūdzības pirmām kārtām saistītas ar telpu stāvokli. Ja cilvēks ienāk ķirurģiskajā nodaļā, kur ierauga caurumotu grīdas segumu, neremontētas telpas, 5—6 slimniekus vienā palātā, smaku, viņam uzreiz rodas negatīvs noskaņojums, lai gan mēs dodam jaunākos medikamentus un ārstējam pēc jaunākajiem principiem un pacienta labā darām visu iespējamo. Bet pirmo iespaidu rada telpas, kurās strādā mediķi un cits personāls, kurās ārstējas slimnieki. Ja šis pirmais iespaids ir negatīvs, tad arī piederīgajiem rodas iespaids, ka palīdzība tiek sniegta nekvalitatīvi, lai gan tas tā nav. Ļoti asi to izjūt tie, kuri iepriekš ārstējušies labākos apstākļos. Ir bijuši gadījumi, kad ārzemēs dzīvojošie apmeklēja šo slimnīcas nodaļu, brīnījās un izsaka pretenzijas. Mums viņiem ir pacietīgi jāskaidro, kāpēc tas tā ir."

(Turpinājumu lasiet laikraksta nākamajā numurā)

Juris ROGA

Avots:

<http://www.ezerzeme.lv/index.php?action=show&type=news&id=6745&eventid=20080108>